

DENÚNCIES DESESTIMADES

El jutge avala que l'Església de Còrdova s'hagi quedat la mesquita

► Considera que la llei hipotecària empara les immatriculacions de la diòcesi

► El Senat va votar a favor de modificar la llei per impedir futures inscripcions

JULIA CAMACHO
SEVILLA

Les inscripcions al Registre de la Propietat que l'Església catòlica ha realitzat de diversos immobles històrics, com la mesquita de Còrdova o la catedral de Sevilla, és ajustada a dret perquè compta amb l'aval de la llei hipotecària actual. Així ho ha determinat un jutjat de Còrdova, que acaba d'arxivar les tres denúncies presentades per un regidor local i col·lectius com Andalusia Laica i Cordovesos pel Patrimoni, aquest últim encapçalat per l'exdirigent d'IU Julio Anguita i l'exalcaldessa Rosa Aguilar.

Les denúncies es van presentar entre els mesos de gener i maig d'aquest any i apuntaven directament a l'arquebisbe de Còrdova, Demetrio Fernández, i al capítol de la catedral, i s'inclouia a més l'alcalde de la ciutat, José Antonio Nieto, i la junta local de govern per «abandó» al tractar-se de béns incorporats al patrimoni municipal. Coincidien les tres denúncies que podrien haver-se comès els presumptes delictes d'estafa, apropiació indeguda, usurpació, prevaricació i abandó de funcions, i falsedat documental.

No obstant, el jutge d'instrucció número 6 de Còrdova conclou, després de reclamar diversos informes d'instàncies municipals i de la diò-

cesi, recolzats pel fiscal, que els fets denunciats «estan mancats manifestament de contingut penal», i nega que hi hagués una actitud passiva per part del consistori.

El jutge argumenta que les immatriculacions que va realitzar l'Església tenen empara en la llei hipotecària i el reglament hipotecari de 1947 –aprovats en plena dictadura franquista però encara vigents–, les modificacions de la qual introduïdes el 1998 pel Govern d'Aznar equiparaven el bisbe amb un fedatari públic, donant peu que sense haver de recórrer a cap notari ni aportar més proves que la seva paraula l'Església pogués posar al seu nom edificis que fins llavors eren considerats públics, encara que no constés que fossin propietat de ningú.

L'acte del jutge de Còrdova recorda que la mesquita va ser una donació de Ferran III el 1236, recollint el criteri eclesial que l'ocupació pacífica durant un segle és garantia jurídica de titularitat. I diu que la gestió municipal de la neteja i el manteniment, per exemple, no garanteix que la propietat sigui del consistori.

El Congrés estudia la reforma de la norma, que ja compta amb el vistiplau del Senat, però aquesta no tindria efectes retroactius, de manera que a la pràctica el seu efecte seria nul perquè els immobles de més valor ja estan a nom de l'Església. ≡

XAVIER JUBIERRE

►► Interior de la mesquita de Còrdova, registrada a nom de l'Església.

Milers de registres inicials d'edificis i terrenys des del 2003

►► El boom immobiliari de l'Església catòlica es va produir sobretot a partir del 2003. Va ser quan van començar les immatriculacions (primer registre d'una finca) de milers de propietats, des de temples de culte fins a places annexes, monòlits, terrenys de cultiu, edificis històrics... Sempre amb preferència d'aquells que ja haguessin sigut restaurats i no donessin problemes de manteniment.

►► Una de les que més van cridar l'atenció, i que més mobilització van causar, va ser la de la mesquita de Còrdova, on es va portar a terme a més una tasca de catequització dissimulant referències musulmanes. El PSOE va registrar el mes passat una proposició no de llei per demanar la devolució d'aquests béns i va reclamar un estudi per saber amb exactitud quants béns havien sigut immatriculats «fraudulentament».

SENTÈNCIA

El Suprem nega el repartiment estatal de les ajudes a les oenagés

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha anul·lat el decret del 2013 que regula les subvencions a organitzacions del tercer sector, com oenagés i altres entitats privades d'àmbit estatal i sense ànim de lucre que desenvolupen activitats d'interès general, perquè envaeix competències de les comunitats autònomes. La Taula del Tercer Sector de Catalunya va expressar ahir la seva satisfacció per la sentència, ja que el decret impedia que les entitats d'àmbit local o autonòmic poguessin optar a determinades subvencions de l'Estat, entre les quals, la més important, hi ha la procedent de la casella del 0,7% de l'IRPF per a fins socials.

El decret negava a les entitats locals el fons del 0,7% de l'IRPF

«El decret suposava una amenaça per a gairebé un centenar d'entitats que, com que no són d'àmbit estatal, podien perdre aquest finançament», segons la presidenta de la Taula, Àngels Guiteras.

RECURS CATALÀ // El Suprem ha admès un recurs presentat per la Generalitat que argumentava que s'envaïen les seves competències. La nul·litat, encara que es produïxi després d'un recurs del Govern català, afecta tot el territori espanyol i totes les autonomies que tinguin transferides les competències en matèria d'assistència social. «L'Estat no ostenta cap títol competencial que l'habiliti per regular la concessió de subvencions del tercer sector», sosté la sentència. ≡

DESENLLAÇ D'UNA PERIPÈCIA MIGRATÒRIA

El pare del nen de la maleta insisteix que el «van enganyar»

► Ara intentarà portar a Espanya el seu fill gran, que encara està a Costa d'Ivori

J. C.
SEVILLA

Ali Outtara, el pare del nen de 8 anys localitzat quan intentava passar la frontera amagat en una maleta, va defensar ahir amb vehemència el seu comportament. «No sóc culpable, sinó una víctima. Em van enga-

nyar», va dir als periodistes mentre el petit no deixava d'abraçar-lo després d'un mes sense veure'l.

Acabat de sortir de la presó després de pagar una fiança, i amb l'obligació de comparèixer periòdicament davant un jutge, el pare es va presentar com un home «respectuós amb la justícia» que sempre ha fet «les coses per la via legal», com demostren els dos intents infructuosos d'iniciar els tràmits de reagrupació familiar després de morir el

familiar que cuidava Adou a Costa d'Ivori. «Però no pots controlar com actuen els altres», va lamentar.

Els tràmits no van prosperar perquè no ingressava el mínim exigít, i com que tampoc trobava una feina perquè la nòmina de la seva dona ho compensés, va optar per demanar ajuda a una persona que semblava «respectable» que, estant a Castillejos (Marroc), li va assegurar que el nen passaria la frontera en 15 minuts. Va pagar 5.000 euros i es va

EFE / MANUEL RUS

►► Ali Outtara i la seva dona, amb el seu advocat, que sosté el petit Adou.

pensar que entraria de forma regular. «Encara que no hagués pogut estar amb ell, si arribo a saber-ho no hauria posat la seva vida en perill», va sentenciar.

Ara, Ali mira de recuperar el temps perdut amb el seu fill petit i,

ben aviat, pensar com portar el fill gran que continua a Costa d'Ivori. El seu pensament més immediat, va reconèixer, és saber si aquest temps que ha passat empresonat li han mantingut el lloc de treball en una bugaderia de Fuerteventura. ≡